

Met beide benen op de grond

Volgens elektrotechnicus Clinton Ober is het niet gezond dat we door onze moderne leefstijl van de aarde geïsoleerd zijn geraakt. Hij ontdekte de positieve gezondheidseffecten van 'aarden', oftewel, onszelf met de negatieve elektronen van het aardoppervlak verbinden.

De gepensioneerde elektromonteur Clinton Ober zat op een bankje in de prachtige Amerikaanse omgeving van Sedona, in Arizona, toen hij een eureka-moment had dat hij inmiddels beschouwt als 'de belangrijkste gezondheidsontdekking aller tijden'. Zijn medestanders denken inderdaad dat zijn ontdekking een ontbrekende schakel is in onze kennis over ziektes. En zijn theorie wordt ondersteund door tientallen persoonlijke verhalen en een aantal onderzoeken.

Obers observatie was heel eenvoudig. Hij zag dat de meeste voorbijgangers sport- of gym schoenen droegen met een rubber zool. En omdat hij kabeltechnicus was geweest, begon hij zich af te vragen of die zolen soms de epidemie aan chronische ziektes in de hand werkten. Het rubber verhinderde immers dat de dragers van de schoenen met de aarde verbonden waren.

Aangezien ons lichaam voornamelijk uit water en mineralen bestaat, is het een natuurlijke geleider van elektriciteit. Daarom moeten we ons elektrisch systeem misschien af en toe stabiliseren door onszelf met de negatieve elektronen van het aardoppervlak te verbinden – net zoals elk elektrisch toestel met de aarde moet zijn verbonden om zonder

haperen te kunnen functioneren.

EXPERIMENT

Ten tijde van zijn eureka-moment, twaalf jaar geleden, had Ober last van chronische rugpijn. Hij gebruikte medicijnen om te kunnen slapen en zelfs om wakker te worden. Hij wist dat aardleidingen voorkomen dat signalen en velden van buitenaf tv-signalen verstoren. Maar gold diezelfde theorie ook voor mensen? Schermden onze plastic en rubber zolen ons af van de elektronen in de aarde, waardoor we niet geaard waren en dus gevoelig voor de statische elektriciteit en elektromagnetische velden in onze omgeving?

Om deze vraag te beantwoorden, voerde Ober een experiment uit. Hij 'aardde' zijn eigen bed door het met geleidende ducttape te beplakken die via een metaalkabel verbonden was met een aardelektrode, die hij buiten in de grond stak. Toen hij naar bed ging, wist hij dat hij geaard was, net als alle kabelsystemen die hij vroeger als monteur had aangelegd. Die nacht sliep hij voor het eerst sinds jaren diep – en zonder medicatie.

Na een paar ongestoorde en medicijnvrije nachten, breidde Ober zijn experiment uit: hij 'aardde' een vriend met reuma, wiens pijn daarna vrijwel

verdween. Hij behandelde nog zes andere vrienden, wier gezondheid daarna aanzienlijk verbeterde.

Ober probeerde artsen en wetenschappers voor zijn bevindingen te interesseren, maar ze hadden geen belangstelling of lachten hem zelfs uit. Daarom begon hij aan zijn eigen ontdekkingsreis, waarbij in de loop der tijd ook biofysici en artsen betrokken raakten.

AARDEN ALS THERAPIE

Tegenwoordig wordt aarden door veel alternatieve behandelaars toegepast. Maar ook een vooraanstaande Amerikaanse hartspecialist juicht de techniek toe: Stephen Sinatra. Hij noemt aarden de belangrijkste doorbraak die hij in zijn vijfendertigjarige loopbaan als arts heeft meegemaakt.

Ober heeft vele verhalen verzameld van mensen met 'ongeneeslijke' aandoeningen die door aarden zijn opgeknapt. Zowel deze verhalen als wetenschappelijke studies wijzen erop dat aarden:

- ontstekingen tegengaat, die de oorzaak vormen van ruim tachtig chronische ziektes;
- chronische pijn vermindert;
- de slaap verbetert;
- energie geeft;